

PASQUA - 2017

Catedral de Vic, 16-4-2017

VETLLA PASQUAL

Els nostres germans de ritus bizantins en el temps de Pasqua se saluden dient: «Crist ha ressuscitat!», a la qual cosa es respon: «És veritat, ha ressuscitat!» I així és: avui l'Església, per mitjà dels seus ministres, ens proclama la bona nova de la resurrecció del Senyor, i, al mateix temps, nosaltres anunciem a l'Església aquesta bona nova de la victòria de Crist sobre el pecat i la mort. Els uns als altres fem viu l'anunci de la Pasqua de nostre Senyor Jesucrist.

En la vetlla d'aquesta nit, la Vetlla Pasqual, hem fet un recorregut pel riu de la Història de la Salvació de la humanitat. Hem anat des del relat de la creació, passant pels patriarques i el relat del pas del Mar Roig, als profetes, que ens han parlat de la certesa de l'amor de Déu sempre fidel. Aquestes lectures a la llum de Crist ressuscitat prenen ple sentit. En Crist culmina aquesta història d'amor de Déu a favor dels homes. Una història d'amor que en cada persona es fa realitat amb la fe i els sacraments. El baptisme és una participació en el Misteri Pasqual de Crist. El riu de la salvació arriba a tota persona que creu en Crist. Aquesta història d'amor arriba a tots nosaltres, els qui ja som cristians, i als nostres germans catecúmens: Lluís, Alba, Rubí-Daniela, Pol i Biel que aquesta nit santa de Pasqua rebran la salvació de Crist per mitjà dels sacraments de la vida nova: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia.

¿Què va passar en la Nit santa de Pasqua, perquè nosaltres, quasi dos mil anys després i en un lloc i un país diferent, estiguem reunits celebrant-la? Hem escoltat el que ens ha narrat sant Mateu en el seu evangeli: dues dones, *Maria Magdalena i l'altra Maria*, passat el dissabte, quan ja clarejava el primer dia de la setmana, anaren a veure el sepulcre on havien sepultat Jesús, aquell que el divendres, cap a les tres de la tarda, havia mort, clavat en una creu. I amb què es van trobar? Hi va haver un terratrèmol i un àngel havia fet rodolar la pedra que tancava el sepulcre. Aquell àngel, que resplendia com un llamp i que el seu vestit era blanc com la neu, els va dir: *No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No hi és, aquí. Ha ressuscitat tal com havia predit.* Aquest és el fet de la resurrecció del Senyor que l'Església no es cansa mai de proclamar arreu de la terra i en tot temps.

La Pasqua que celebra l'Església és sempre nova, perquè l'anunci que porta és sempre nou; encara més, és la novetat que mai no mor. De fet, la resurrecció de Jesús d'entre els morts per a no morir mai més és l'única novetat en aquest món i en tota la història, en tot el present i en el futur de la humanitat. «Solament si Jesús ha ressuscitat, quelcom veritablement nou ha succeït, que canvia el món i la situació de l'home» (Benet XVI, *Jesús de Natzaret*). La realitat de la mort acaba tard o d'hora imposant-se. En Crist, vencedor de la mort, s'ha obert l'esperança de ser home d'una manera diferent, amb un futur obert per a cada persona i per a la humanitat sencera, sabent

que els nostres enemics, el pecat i la mort, han estat derrotats. En aquesta Nit de Pasqua tenim la certesa que l'Amor és més fort que la mort.

Tant l'àngel com el mateix Jesús ressuscitat digueren a les dones: *No tingueu por*. El qui es troba amb la veritat de Jesús ressuscitat experimenta en el seu cor com un vertigen. El qui es deixa seduir, captivar, enamorar per Jesús experimenta com el seu ésser es transforma pel seu amor vencedor de la mort. El qui creu i estima Jesús s'omple de la llum de la veritat i la força de l'amor, que el llancen a l'aventura de viure solament per estimar i servir, donant la vida per amor a Déu i als germans. I la veritat i l'amor en un món que, massa sovint, es deixa portar pel pecat i la mort, per la mentida i l'odi no són còmodes. En una societat on el relativisme és un dogma indiscutible; on es viu, com ensenyava Benet XVI, la dictadura del relativisme; en aquesta societat viure des de la veritat i l'amor és nedar, moltes vegades, contra corrent. Però el qui s'ha trobat amb aquest esdeveniment de la resurrecció de Crist, amb Crist mateix, i, amb ell, el nou horitzó i la direcció decisiva de la vida, no pot fer res més que ser d'aquells testimonis dels quals parla el llibre de l'Apocalipsi, els qui *no estimen tant la vida que els faci por la mort* (cf. Ap 11,11). La certesa de la resurrecció ens fa experimentar que el Senyor és viu al nostre costat cada dia, per il·luminar-nos, per enfortir-nos, per alliberar-nos. Amb ell, amb la seva gràcia salvadora, tot el que és veritat i amor és possible. Sense ell no hi ha futur. Ell és la nostra esperança viva. Amb ell tot és possible.

També l'àngel i el mateix Jesús diuen a les dones després del «no tingueu por», *aneu a dir de seguida als meus deixebles, als meus germans*. Sí, «*aneu a dir*» són les paraules que formen part de l'anunci de la Pasqua. El qui s'ha trobat de veritat amb Jesús ressuscitat no pot fer res més que anar a dir als germans i amics amb qui s'ha trobat i qui l'ha salvat, Jesús, el qui ha mort i ressuscitat, donant-li el sentit ple de la vida. La missió evangelitzadora neix de la Pasqua. La vida nova va esclatar en la nit de Pasqua i, com un foc que no pot deixar d'il·luminar i escalfar, no ha deixat mai d'encendre cors d'homes i dones que s'han convertit en deixebles de Crist, en deixebles i missioners de Crist. Ser deixeble de Crist i missioner de Crist, són dues realitats indestriables, no les podem mai separar. La Pasqua és, doncs, la crida a esdevenir més i més deixebles i missioners de Crist. El nostre món, la nostra societat, necessita, potser ara més que mai, en aquesta terra que està vivint un veritable tombant de la seva història, ja que sembla que vulgui donar l'esquena a Crist, el qui li ha donat tot el que té de bo; aquesta societat necessita de nosaltres, els deixebles de Crist, perquè siguem, en raó i amb la força del baptisme, la confirmació i l'Eucaristia que hem rebut, el sentinelles del món nou. El món nou que en el matí de Pasqua va esclatar i que ningú no podrà mai parar. La grandesa de l'amor de Déu no té fi; ¿qui, doncs, acabarà mai de contar la seva misericòrdia i la seva grandesa?

Estimats fills catecúmens, que aquesta Nit de Pasqua rebeu els dons de la salvació de Crist, obriu el cor a l'acció poderosa de la mort i resurrecció de Crist que us vol fer fills de Déu, deixebles i missioners de Crist, temples de l'Esperit Sant, membres de la seva Església, per a glòria de Déu i el bé vostre i el de tots els homes. Amén. Al·leluia, Al·leluia.